

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 241
din 16.03.2016

Dosar nr. 546/2015

Petiția nr. 5961/16.09.2015

Petenți:

Reclamată: Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Tulcea

Obiect: neacordarea drepturilor de natură salarială, reprezentate de suplimentul postului și suplimentul corespunzător treptei de salarizare în cuantum de 25% din salariul de bază, prevăzute în Legea nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.,

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

2.2. Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Tulcea, cu sediul în str. Gavrilov Corneliu, nr.120, județul Tulcea

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenții în calitate de funcționari publici în cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Tulcea sesizează Consiliul cu privire la neacordarea sumelor reprezentând suplimentul postului în procent de 25% și suplimentul corespunzător treptei de salarizare în procent de 25%, din salariul de bază, prevăzute de art. 31 alin. 1 lit.c) și d) din Legea nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul

Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.) a îndeplinit procedura legală de citare a părților, la data de 29.10.2015.

Prin adresa de citare, **s-a invocat, din oficiu, excepția de necompetență** a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, în conformitate cu prevederilor **art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008.**

IV. Susținerile părților

Susținerile petenților

4.1.1 Petenții în calitate de funcționari publici în cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Tulcea, prin reprezentant, solicită plata sumelor reprezentând suplimentul postului în procent de 25% din salariul de bază și suplimentul corespunzător treptei de salarizare în procent de 25% din salariul de bază, începând cu 01.01.2010 calculate cu indicele de inflație de la data nașterii dreptului și până la pronunțarea unei hotărâri definitive. Petenții, prin adresa înregistrată sub nr. 6857/26.10.2015, vin cu precizarea că perioada pentru care solicită acordarea drepturilor mai sus enunțate este 01.01.2004 - 31.12.2009.

4.1.2. Petenții susțin că o parte din funcționari din cadrul aceleiași instituții au beneficiat de aceste drepturi prin hotărâri ale instanței de judecată, o parte, nu.

Susținerile părții reclamate

4.2. Susținerile părții reclamate

4.2.1. Reclamata arată că potrivit art. 21 alin.1 din OG nr.137/2000, republicată, "În toate cazurile de discriminare prevăzute în prezenta ordonanță, persoanele discriminate au dreptul să pretindă despăgubiri proporțional cu prejudicial suferit, precum și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun".

Dispozițiile art.6 din Codul Muncii stipulează că tuturor salariaților care prestează o muncă egală, le sunt recunoscute drepturi la plata egală pentru munca egală, principiu instituit și de art. 23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, iar OG 137/2000 aprobată prin Legea nr.48/2002, modificată prin Legea 27/2004, prevăd în art. 1 alin.2 principiul egalității între cetățeni, caz în care excluderea privilegiilor și discriminării sunt garantate în special în exercitarea unor drepturi, inclusiv dreptul la un salariu egal pentru munca egală.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de excepția invocată, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, excepție invocată din oficiu.

5.2. Potrivit dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 republicată, jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului

contradictorialității și al dreptului la apărare. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.), iar actul per se, este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești. Aceste aspecte sunt statuate de prevederile art. 16 (independența organului care emite actul), art. 20 (procedura specială), art. 20 alin.6 (principiul contradictorialității și al dreptului la apărare), art. 20 alin.7 (obligativitatea motivării actului), art. 20 alin.9 (procedura de atac în fața instanței de contencios administrativ) din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată în temeiul Legii nr. 324/2006 (lege organică) pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000. De altfel, caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul director al CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960 din 15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție) Prin Decizia nr. 1.096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „CNCD este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ-jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art.124 privind înfăptuirea justiției și art.126 alin.(5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”.

5.3. Este evident că acele comportamente considerate discriminatorii și care sunt sancționabile contravențional nu pot fi echivalate sau asimilate cu procesul legislativ, în speță situațiile ce implică adoptarea, modificarea, completarea sau abrogarea unor prevederi legale de către legiuitor, Parlamentul României sau de Guvern și nici modului de interpretare și aplicare a legii de către organele de stat. Or, relativ la obiectul petiției, este indubitabil că „fapta de discriminare” invocată de petent este echivalentă cu o problemă de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanței de judecată.

5.4. Astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 5 octombrie 1993, Decizia nr. 120 din 16 noiembrie 1994, Decizia nr. 39 din 10 aprilie 1996, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000, Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

Admite excepția de necompetență materială a C.N.C.D, invocată din oficiu
Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – membru

BERTZI THEODORA – membru

DINCĂ ILIE – membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – membru

HALLER ISTVAN – membru

JURA CRISTIAN – membru

LAZĂR MARIA – membru

MANOLE FLORIN – membru

POPA CLAUDIA SORINA – membru

Data redactării 29.03.2016

Motivele de fapt și de drept redactate de P.C.S. și V.F.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP